

2. Amennyiben a beszámításra igenlő választ kell adni:

E beszámítás csak a nemzeti német jogrend szerinti kártalanítás iránti igényre vonatkozik vagy az utazás árának csökkentésére irányuló igényekre is?

(¹) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2013. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Unitrading Ltd kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-437/13. sz. ügy)

(2013/C 325/21)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Unitrading Ltd

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt eredményezik-e a [z Európai Unió Alapjogi] Chart[ájának] (¹) 47. cikkében lefektetett jogok, hogy a bíróság nem veheti figyelembe a vizsgálati eredményeket, amennyiben a vámhatóságok az importárúk eredetének bizonyítására irányuló eljárásában harmadik személy által lefolytatott vizsgálat eredményeire kívánnak támaszkodni, amelyről az sem a vámhatóságot, sem a bejelentőt nem tájékoztatta, ami így megnehezíti vagy ellehetetleníti a védelem számára a levont következtetések helytállóságának vizsgálatát, illetve cáfolatát, valamint a bíróság számára megnehezíti a vizsgálat eredményeinek értékelésében álló feladatának ellátását? eltérő választ eredményez-e az a körülmény, hogy e harmadik személy a vámhatóságtól és a kötelezettől a vonatkozó információkat arra a közelebről nem kifejtett indokra hivatkozva tagadja meg, hogy az „law enforcement sensitive information”-nak (bűnüldözési szempontból érzékeny adatnak) minősül?
2. Azt eredményezik-e a Charta 47. cikkében lefektetett jogok, hogy a vámhatóságnak, ha nem tud tájékoztatást adni a lefolytatott vizsgálatról, amelyre az áruk eredetére vonatkozó feltételezését alapozza — amely eredmények megalapozottan vitathatók —, és amennyiben az a hatóságoktól jogosan

elvárható, támogatnia kell a kötelezett arra irányuló kérelmét, hogy a költségére az általa megjelölt származási országban vizsgálat lefolytatására és/vagy mintavételre kerüljön sor?

3. eltérő választ kell-e adni az első és második kérdésre, amennyiben a fizetendő vámról szóló értesítést követően meghatározott ideig rendelkezésre álltak még az áruminták egyes részei, amelyeket a kötelezett egy másik laboratóriumban megvizsgáltathatott volna, jöllehet az ilyen vizsgálat eredménye nem változtat azon, hogy a vámhatóság által bevont laboratórium eredményei nem ellenőrizhetők, és így — ha a másik laboratórium a kötelezett által megjelölt származást állapítja meg — a bíróság számára sem lenne lehetséges a két laboratórium eredményeinek összehasonlítása a megbízhatóságuk szempontjából? Amennyiben igen, kötelese a vámhatóság a kötelezett figyelmét felhívni arra, hogy rendelkezésre állnak még az áruk mintáinak részei, amelyeket ilyen vizsgálat céljából igénybe vehet?

(¹) HL 2012, C 326, 391. o.

A Curtea de Apel București (Románia) által 2013. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — SC BCR Leasing IFN SA kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(C-438/13. sz. ügy)

(2013/C 325/22)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel București

Az alapeljárás felei

Felperes: SC BCR Leasing IFN SA

Alperesek: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Minősíthető-e a 2006/[112]/EK irányelv (¹) 16. cikke szerinti, ellenérték fejében történő értékesítésnek, vagy esetleg a 2006/[112]/EK irányelv 18. cikke szerinti, ellenérték fejében történő termékértékesítésnek a pénzügyi lízingszerződés tárgyát képező olyan vagyontárgyak helyzete, amelyeket a szerződés lízingbevevő hibájából történő felmondását követően a lízingtársaság nem szerzett vissza a vagyontárgy használatjától, noha a